

moltes felicitacions que ha rebut el fondista hi unim la nostra ben efusiva. A l'hora del xampany feren el·loqüents brindis els senyors Blanch, Muntada, Marqués i la senyoreta Matas qui fou obsequiada amb un artístic ramell de flors ofrenat per les nenes Pensí i Jaltar, en nom d'Acció Popular. Acabat el dinar es feu una visita col·lectiva a la Mare de Déu del Claustre, Patrona de Solsona.

Simultàniament, i mentre davant del local de l'entitat es donava una audició de sardanes, va celebrar-se l'assemblea de delegats d'Acció Popular de les comarques d'aquesta diòcesi, i una conferència per les senyores a càrrec de la senyoreta Matas per a preparar l'organització de la delegació de Cívica Femenina a Solsona. El temps fou molt aprofitat.

A les nou de la vetlla i amb el teatre ben ple de gent, la Secció Dramàtica de l'entitat representà magníficament el drama en 3 actes, de D. Angel Guimarà, «Mar i Cel». En la interpretació es distingiren la senyoreta Mestres i els senyors Corominas, Besora, Canals, Morist, Torres, Augé i Font. Els aplaudiments feren aixecar la cortina varies vegades. Els actors foren gentilment obsequiats pel president de l'entitat senyor Josep Melet.

Felicitem al president de la Junta d'espectacles senyor Lluís Baixas, al director d'escena senyor Josep Pensí i a tots els actors pel sacrifici que vertaderament feren de preparar en quinze dies la representació escènica d'una obra tan important, malgrat les moltes dificultats amb que toparen.

En aquesta magna Diada Acció Popular de Solsona posà la primera pedra a l'edifici de les seves futures actuacions. Déu vulgui que per part de tots es treballi amb el mateix entusiasme. Que no sigui com un castell de focs artificials que una volta engegat no en resten més que les cendres.

D'aquesta magna Diada en serverà sempre més el cronista una grata recordança.

—Observa el cronista que a Acció Popular de Solsona el nombre de socis van en augment cada dia; però

nota també que llur estatge social, no s'aixampla pas. —ara vegeu— i sospita seriosament que amb un local tan petit, no podrà desenvolupar-se cap mena d'obra positiva. I succeirà això, aproximadament: amb l'edifici tan reduït, tots els entusiasmes restaran convertits en una «capelleta» més. Si el cronista gosés a dir-ho, —és un xic vergonyós, sabeu?, no vagi per dit eh? faria una crida a la gent de bona casa i de bona voluntat, invitant-los a construir un edifici ben gran per a l'entitat. Altrament, no cal pas ésser bruixot per endevinar que amb l'edifici insuficient no farem mai res més que la viu-viu... Perdoneu-me aquesta innocent indirecta.

—Com el cronista—tornem-hi—si no és pagés poc s'en manca,—amb això de tanta remena de lleis agràries, avui els pagesos estem de moda—mentre cercava trobar quelcom d'interès pels convinyetans en la Revista de L'Institut Agrícola Català de Sant Isidre, ha topat amb unes fórmules per combatre els pugons de la consciència—què dic jo—de les plantes.—a voltes la Revista també porta bons remeis per a desinfectar els pugons socials—que són aquestes: sabó moll, 1 quilo; petroli en brut, 4 quilos; sulfat de coure, 1 quilo; aigua clara, 100 litres. Una altra fórmula: Oli pesat de quitrà, 8 quilos; Carbonat de sosa Solvay, 2 quilos; aigua clara, 100 litres. Altra fórmula: Nicotina pura anglesa de 95 per 100 de riquesa, 53 grams; sabó moll, 500 grams; aigua clara 100 litres. Per a l'usança d'aquestes fórmules cal seguir tres preceptes essencials: primer.—polvoritzar aviat, és a dir, en veure aparèixer els primers pugons. Segon: Ruixar la cara del darrera de les fulles, que és on s'amaguen els pugons. Tercer: Repetir la ruixada cada tres o quatre dies fins que vegem la planta neta.

—Un hom—el cronista—sol tenir pessigolles de poeta de secà (aquí no hi ha regadiu). I. heus-ací que, enguany, no feia més que esperar la bella primavera per a escriure quatre manxules literàries. Las de tremir de fred;—ai, las!—esperant-la, i que les plantes traguessin ufanía, per a sortir de dubtes, avui ha consultat el calendari nou especial, i l'hi ha dit: 30 d'abril, núvols, neu a la muntanya, nits fredes, les patates no grillen, les cebes ja grillen; primavera de mala cara com novia que ha renyit amb el xicot. El rossinyolet prou canta la primavera des d'un roserar del seu jardí, i les orenetes voleian per alegrar al cronista. Abans els creia sempre, més enguany sembla que menteixen com acostumen alguns homes... Què n sóc de poca-solta d'éseer un xic romàntic en aquests temps de dinamisme sorollós... I és que encara em resta un poc de sentimentalisme, malgrat l'escorça dura que posen els desenganys.

—L'altre dia el cronista va entristir-lo la nova de que el Batlle de Solsona empresonà un veí durant unes

SABATERIA DE

Jaume Parramon

Venda de calçat fort i econòmic
marca «TRACTOR»

Gran assortit de calçat. Preus econòmics

St. Llorenç, 3 i St. Nicolau, 6   **SOLSONA**